

Edizione diplomatico-interpretativa

Bernard	Bernard
I	I
QUan uei la flor lerba uert e la fuelha E aug lo chan des auzels pel boscatge Al lautre ioi qieu ai en mon coratge Dobla mos iois em nais em cres em brueilha Qe no mes uis q(ue) ren puesc ualer Sel que no uol ior en amor auer Qe tot cant es salegre sesbaudeia	Quan vei la flor, l'erba vert e la fuelha e aug lo chan des auzels pel boscatge, a ll'autre ioi q?ieu ai en mon coratge, dobla mos iois e·m nais e·m cres e·m brueilha; qe no m?es vis que ren puesc valer sel que no vol ior en amor aver, qe tot cant es s?alegr?e s?esbaudeia.
II	II
Ia non crezatz qieu de ioi mi recreia Nim lais damar per dan cauer esueilha Camors ma sailh qem sobre senhoreia Em fai amar qual queilh plasse uoler E si eu am so q(ue) non deu escazer Forsa damor me fai far uasalatge	Ia non crezatz q?ieu de ioi mi recreia ni·m lais d?amar per dan c?aver e sueilha, c?Amors m?asailh, qe·m sobresenhoreia; e·m fai amar qual que·ilh plass?, e voler; e si eu am so que non deu escazer, forsa d?amor me fai far vasalatge.[1] [1] Manca il terzo verso della cobla: <i>qu?eu non ai ges en poder que m?en tolha.</i>
III	III
Mas en amor no(n) a hom senhorathe E qui lor quier uilanamen do(m)pneia Quamor no(n) uol re quessar no(n) deia Paubre e ricx fai am dos dun paratge Qan lus amics uol lautre uil tener Pauc pot l'amor ab ergueilh remane(r) Quergueils dechai efin amor capdrelh(a)	Mas en amor non a hom senhorathe, e qui lor quier, vilanamen dompneia, qu?amor non vol re qu?essar non deia; paubre e ricx fai amdos d?un paratge; qan l?us amics vol l?autre vil tener, pauc pot l?amor ab ergueilh remaner, qu?ergueils dechai e fin?amor capdrelha.
IV	IV

Hie sec sela q(ue) plus ues mi sergueilha E selam fui qem fo de bel estatge Canc pueis no(n) ui ni me ni mon mesatge Per qes mal sal que do(m)pna macueilla Mas dreg len fauc qieu men fauc fol parer Ca(r) p(er) sela qem torn en no(n) caler Estauc ia tan de lieis q(ue) no(n) la ueia	Hie sec sela que plus ves mi s?ergueilha, e sela·m fui qe·m fo de bel estatge, c?anc pueis non vi ni me ni mon mesatge per q?es mal sal que dompna m?acueilla; mas dreg l?en fauc, q?ieu m?en fauc fol parer, car per sela qe·m torn?en non-caler, estauc ia tan de lieis que non la veia.
V	V
Mas costum es toste(m)ps q(ue) fol foleia E ia no(n) er qel eis lo ram no(n) cueilha Quel bat el fer per cai razon qem dueilha Car an mi pres dautrui amor e(n)ueia Mas fe qi eu d(e) leis e mon bel uezer Si desamor mi torn en bon esper Ai mais ue lieis no(n) farai uilnatge	Mas costum?es tostemps que fol foleia, e ia non er q?el eis lo ram non cueilha que·l bat e·l fer, per c?ai razon qe·m dueilha, car an mi pres d?autrui amor enveia; mas, fe q?ieu de leis e mon Bel Vezer, si de s?amor mi torn?en bon esper, ai! Mais ve lieis non farai vilanatge.
VI	VI
Ia nom aia cor felon ni saluatge Ni contra me maluatx (con)seilh n(on) creia Qi eu soi sos hom liges on qe mestia Si que del cap d(e) sus li ren mor gatge Mas ionchas li uenc a son plazer E ia nom uueilh mais de sos pes mo(uer) Tro per mercem tenha laios despreilha	Ia no m?aia cor felon ni salvatge, ni contra me malvatx conseilh non creia, q?ieu soi sos hom liges on qe m?estia, si que del cap de sus li ren mor gatge; mas ionchas li venc a son plazer, e ia no·m vueilh mais de sos pes mover, tro per mercem tenha lai o·s despreilha.
VII	VII
Laigua del cor cam do los hueilh(s) mi myeilha Mes ben guire(n)s qiey pen mon da(m)p(natge) E conosc be qieu ai dig gran folatge Qar ai dig so qe samor mi tueilha	L?aigua del cor, c?amdo los hueilhs mi myeilha, m?es ben guirens q?iey pen mon dampnatge e conosc be q?ieu ai dig gran folatge, qar ai dig so qe s?amor mi tueilha.[2] [2] Mancano gli ultimi 3 versi della cobla: <i>Pois meus no sui et ilh m?a en poder, / mais pert ilh qu?eu en lo meu dechazer; / per so l?er gen s?ab son ome plaideya.</i>
VIII	VIII
Mon messagier man amon bel uezer Quaissilh qem tolç lo sen e lo saber Ma tout midons elieis que no(n) la ueia Amicx trisans qar hieu nous puesc uezer A dieu uos do qualqe part mestia	Mon messagier man a mon Bel Vezer, qu?aissi·lh qe·m tolç lo sen e lo saber, m?a tout midons e lieis, que non la veia. Amicx Trisans, qar hieu no·us puesc vezer, a Dieu vos do, qualqe part m?estia.

- letto 364 volte

Source URL: <https://letteraturaeuropea.let.uniroma1.it/?q=laboratorio/edizione-diplomatico-interpretativa-1565>